

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง จัดตั้งสุขาภิบาลเวียงเทิง อำเภอเทิง
จังหวัดเชียงราย

โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้ยกฐานะท้องถิ่นบางส่วนของตำบล
เวียงเทิง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ขึ้นเป็นสุขาภิบาล

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่ง
พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย จึงประกาศจัดตั้งสุขาภิบาลขึ้น ให้เรียกชื่อว่า "สุขาภิบาล
เวียงเทิง จังหวัดเชียงราย" และกำหนดเขตไว้ดังต่อไปนี้

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ที่ฝั่งใต้ของปากน้ำร่องริ้ว
ค่อนทบจรจบกับฝั่งตะวันออกของลำน้ำอิง

จากหลักเขตที่ ๑ เดี่ยวตามฝั่งใต้ของน้ำร่องริ้วไปทางทิศตะวันออก
เฉียงใต้ เป็นระยะ ๔๐๐ เมตร ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๒

ด้านตะวันออก จากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นตรงไปทางทิศใต้ ถึง
พากหน้าของทางหลวงไป อำเภอเชียงคำ ตรงหลัก กม. ที่ ๐.๕๓๐
ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๓

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๔ ราชกิจจานุเบกษา ๗ มกราคม ๒๕๐๐

จากหลักเขตที่ ๓ เป็นเส้นตรงฉากกับทางหลวงไปอำเภอเชียงคำ
ไปทางทิศใต้ ถึงจุดซึ่งอยู่ห่างจากปากใต้ของทางหลวงไปอำเภอเชียงคำ
ไปทางทิศใต้เป็นระยะ ๑๕๐ เมตร ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๔

ด้านใต้ จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นขนานกับปากใต้ของทางหลวง
ไปอำเภอเชียงคำและจังหวัดเชียงราย ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ
ถึงฝั่งตะวันออกของลำน้ำอิง ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๕

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ ๕ เดียวตามฝั่งตะวันออกของลำน้ำ
อิงไปทางทิศเหนือจนบรรจบกับหลักเขตที่ ๑

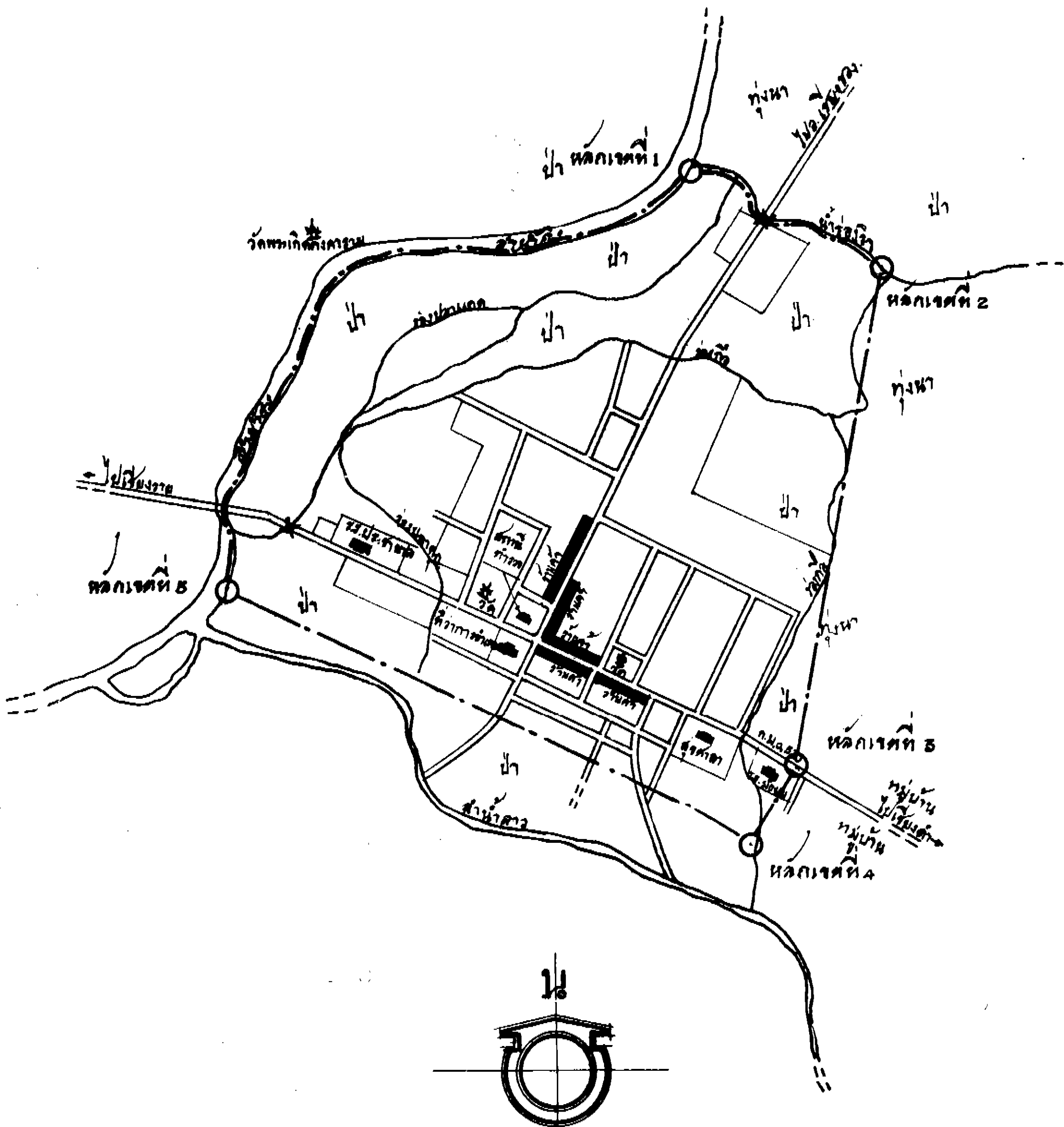
ดังปรากฏในแผนที่ท้ายประกาศนี้

ความเส้นแนวเขตดังกล่าวในประกาศ ให้มีหลักย่อยปักไว้
เพื่อแสดงแนวเขตตามสมควร.

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๕

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แผนที่แสดงเขตสงฆ์บ้านเวียงเทิง
 ตำบลเวียงเทิง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย
 พ.ศ. 2499

มาตราส่วน 1:10,000

เครื่องหมาย

●-----หลักและเส้นเขตสงฆ์